

Anti-Copyright

เพราะว่าฉันต้องการ...

คาเนโกะ ฟุมิโกะ กับแนวคิดนิอีลิซึม รวมทั้งเหตุผลที่เธอต้องการ
ลอบสังหารจักรพรรดิแห่งญี่ปุ่น

Kaneko Fumiko

Kaneko Fumiko

เพราะว่าฉันต้องการ...

คาเนโกะ ฟุมิโกะ กับแนวคิดนิอีลิซึม รวมทั้งเหตุผลที่เธอต้องการลอบสังหารจักรพรรดิแห่ง

ญี่ปุ่น

29/4/2024

<https://theanarchistlibrary.org/library/max-res-kaneko-fumiko-because-i-wanted-to>

sea.theanarchistlibrary.org

29/4/2024

สารบัญ

บทนำ	3
บันทึกการสอบปากคำวันที่ 22 พฤศจิกายน ค.ศ. 1923	5
บันทึกการสอบปากคำวันที่ 14 พฤษภาคม ค.ศ. 1925	10
บันทึก การ สอบ ปากคำ วันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 1925 <strong>เรือนจำอิรักายะ	16

บทนำ

คานะโกะ ฟุมิโกะ (1903 – 1926) เป็นผู้นิยมอนาธิปไตยชาวญี่ปุ่นที่มีชีวิตอยู่ในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 เธอเกิดมาในฐานะลูกนอกสมรส ได้รับการปฏิบัติเยี่ยงคนชายขอบในสังคมญี่ปุ่น รวมทั้งการได้รับการเลี้ยงดูจากญาติที่ปราศความรักเอาใจใส่ในเกาหลีที่ถูกยึดครองในขณะนั้น¹ ประสบการณ์เหล่านี้ได้สร้างแรงบันดาลใจให้เธอลุกขึ้นกบฏต่อเหล่าผู้มีทั้งปวง และรู้สึกเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับผู้อื่นเพื่อไปสู่จุดจบของสังคม ร่วมกับเพื่อนของเธอ สหาย และสามีของเธอในช่วงท้ายของชีวิต “พักยอล” ได้ร่วมกันก่อตั้งสมาคมอนาธิปไตยใต้ดิน ดีพิ่มพิบทความต่อต้านรัฐญี่ปุ่นและสังคม รวมทั้งวางแผนที่จะลอบสังหารจักรพรรดิไทโชและมกุฎราชกุมารอิโรฮิโตะในขณะนั้นด้วยระเบิดที่งานแต่งงานของอิโรฮิโตะ

เธอและพักยอลเป็นหนึ่งในหลาย ๆ คนที่ถูกจับกุมระหว่างการกวาดล้างและการสังหารหมู่ที่เกิดขึ้นจริงในช่วงหลังเหตุการณ์แผ่นดินไหวครั้งใหญ่คันโตในปี ค.ศ. 1923² พวกเขาทั้งสองคนถูกควบคุมตัว ขึ้นศาลและถูกตัดสินประหารชีวิตข้อหากบฏต่อชาติเนื่องจากวางแผนที่จะลอบปลงพระชนม์องค์จักรพรรดิและมกุฎราชกุมาร แม้จะได้รับพระราชอภัยโทษ เปลี่ยนเป็นจำคุกตลอดชีวิต เธอก็ปฏิเสธมันในทันทีโดยการฝึกพระราชกฤษฎีกาทั้งต่อหน้าผู้คุม ต่อมาในปี ค.ศ. 1926 มีคนพบร่างของเธอแขวนคออยู่ในห้องซึ่งโดยสันนิษฐานว่าอาจจะฆ่าตัวตาย

บันทึกการสอบปากคำเหล่านี้ให้ข้อมูลเชิงลึกที่คุณค่าเกี่ยวกับความคิดและการกระทำ คานะโกะ ฟุมิโกะ นอกเหนือจากชีวิตในวัยเด็กของเธอ ซึ่งได้รับการเปิดเผยอยู่แล้วใน *บันทึกความทรงจำในคุกของผู้หญิงญี่ปุ่น*³ ซึ่งเป็นอัตชีวประวัติที่เธอเขียนขึ้นมาเองระหว่างถูกจองจำ ทำให้เห็นมุมมองของเธอเกี่ยวกับแนวคิดนิฮิลิซึม⁴ สัทธิปัจเจกนิยม⁵ และแนวคิดของชเตอร์เนอร์⁶ ผ่านการกระทำของเธอในการต่อต้าน ‘ภาพลวงตา’ ของสัทธิขงจื้อและเชื่อมั่นว่ามีเพียงตัวเราเองเท่านั้นที่เป็นเจ้าของชีวิตของเรา รวมทั้งทำให้ข้อกล่าวหาของเธอในคดีกบฏต่อองค์จักรพรรดิและรัฐญี่ปุ่นเปลี่ยนไป เนื่องจากเนื้อหาของแผนการลอบ

¹ เกาหลี ตก เป็น เมือง ขึ้น ของ ญี่ปุ่น ใน ปี ค.ศ. 1910 https://en.wikipedia.org/wiki/Korea_under_Japanese_rule

² เป็นเหตุแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ในรัชสมัยไทโชของญี่ปุ่น เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 1 กันยายน ค.ศ. 1923 รัฐบาลได้ใช้เหตุการณ์นี้เป็นข้ออ้างในการสังหารหมู่ชาวเกาหลีและฝ่ายซ้ายในญี่ปุ่น https://en.wikipedia.org/wiki/1923_Great_Kant%C5%8D_earthquake

³ *The Prison Memoirs of a Japanese Woman* <https://theanarchistlibrary.org/library/kaneko-fumiko-the-prison-memoirs-of-a-japanese-woman>

⁴ Nihilism – แนวคิดที่ไม่มีอุดมการณ์การเมือง ศาสนา ศีลธรรม หรือผู้นำคนใดที่น่านับถือ แปลแบบไทยๆก็คงเป็น ‘ไม่มีใครล้าเลิศน่าเทิดทูน’ <https://en.wikipedia.org/wiki/Nihilism>

⁵ Individualism – แนวคิดที่เชื่อว่าความต้องการของปัจเจกบุคคลนั้น มีความสำคัญมากกว่ารัฐ <https://en.wikipedia.org/wiki/Individualism>

⁶ Max Stirner ผู้นิยมอนาธิปไตยชาวเยอรมันที่ได้ชื่อว่าเป็นบิดาของอนาธิปไตยปัจเจกนิยมและแนวคิดนิฮิลิซึม https://en.wikipedia.org/wiki/Max_Stirner

สังหารจักรพรรดิที่เป็นส่วนสำคัญในการพิจารณาคดีครั้งที่สองนั้นค่อนข้างไม่ชัดเจน ดังที่เฮเลน โบเวน แรดเดเกอร์⁷ ได้ตั้งข้อสังเกตเอาไว้ว่าในระหว่างการสอบสวนเธออาจจะพูดเกินจริงเพื่อให้ตัวเองดูมีความผิดมากขึ้นและถูกตัดสินโทษอย่างรุนแรงเช่นเดียวกับพักยอล แม้ว่าเธอจะเคยพูดถึงความพยายามของเธอในการเตรียมจัดหารัฐประหารในคำสารภาพครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ.1925 ทว่าต่อมาเธอก็ยอมรับในปี ค.ศ.1926 ว่าเธอเพิ่งรู้เรื่องนี้ในภายหลัง อย่างไรก็ตาม เธอได้ปฏิบัติต่อเจ้าหน้าที่ผู้มาสอบปากคำเธออย่างหยามคายและแสดงความคิดเห็นต่อต้านระบอบจักรพรรดิอย่างตรงไปตรงมา

บทความนี้ประกอบด้วยบันทึกการสอบปากคำทั้งสามครั้ง อันแรกคัดลอกมาจาก *ภาพสะท้อนบนถนนสู่ตะแลงแกง : สตรีผู้ก่อกบฏในญี่ปุ่นก่อนสงคราม*⁸ โดย ฮานะ มิกิโตะ⁹ แสดงให้เห็นมุมมองของเธอว่าทำไมเธอจึงกลายเป็นนิอิลิซึมได้อย่างไร รวมทั้งแนวคิดต่อต้านระบอบจักรพรรดิของเธอ อันที่สองและสามเป็นการแปลเอกสารต้นฉบับด้วยตัวเอง ออกมาซ้ำว่าอันแรกสองปีและถูกคัดลอกโดยคุริฮาระ ยาซุชิในผลงานรวบรวมงานเขียนเกี่ยวกับผู้นิยมอนาธิปไตยชาวญี่ปุ่นของเธอ¹⁰ รวมถึงการประณามระบอบจักรพรรดิและสังคมญี่ปุ่นมากยิ่งขึ้น นอกเหนือจากนี้ยังมีบันทึกการสอบปากคำของฟูมิโกะ คาเนโกะและพักยอลในศาล บันทึกการพิจารณาคดี และจดหมายโต้ตอบต่าง ๆ ซึ่งได้รับการตีพิมพ์เช่นกันแต่ในขณะนี้อยู่นอกเหนือการเข้าถึงของผู้เขียนบทความ แม้จะมีน้อยก็ตาม ทว่างานเขียนของพวกเขา ก่อนการพิจารณาคดีก็ยังมีหลงเหลืออยู่บ้าง นอกเหนือจากใน *บันทึกความทรงจำในคุกของผู้หญิงญี่ปุ่น*¹¹ ที่ยังไม่ได้แปลเป็นภาษาอังกฤษในตอนนี

นอกจากบันทึกของเธอเองแล้ว แหล่งข้อมูลภาษาอังกฤษเกี่ยวกับชีวประวัติของคาเนโกะ ฟูมิโกะยังมีในหนังสือ *ภาพสะท้อนบนถนนสู่ตะแลงแกง : สตรีผู้ก่อกบฏในญี่ปุ่นก่อนสงคราม* ดังที่กล่าวไปก่อนหน้านี้ซึ่งได้มีการแปลบทความสั้นๆของเธอ *อะไรทำให้ฉันทำ?*¹² และในหนังสือ *นารีผู้กบฏต่อพระจักรพรรดิญี่ปุ่น*¹³ ของเฮเลน โบเวน แรดเดเกอร์ ซึ่งได้เปรียบเทียบฟูมิโกะกับคันโนะ ซูกะ ผู้นิยมอนาธิปไตยชาวญี่ปุ่นอีกคนที่ถูกประหารชีวิตเมื่อสิบ

[ในขณะเดียวกัน ผู้พิพากษาก็ได้อ่านคำร้องขอพิจารณาคดีเบื้องต้น]

A: ไม่มี

Q: แล้วด้วยเจตจำนงที่จะให้ข้าพเจ้าดำเนินการพิจารณาคดีเบื้องต้นตามคำสั่งของศาลสูงสุด?

A: ไม่มีการคัดค้าน

Q: มีข้อผิดพลาดอะไรในสิ่งที่เธอพูดระหว่างการพิจารณาคดีเบื้องต้นในศาลแขวงโตเกียวในข้อหาละเมิดกฎหมายตำรวจรักษาความปลอดภัยและพระราชบัญญัติควบคุมรัฐประหารหรือไม่

A: ไม่มี

⁷ Helene Bowen Raddeker ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาวออสเตรเลีย สอนเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ญี่ปุ่นที่มหาวิทยาลัยนิวเซาท์เวลส์ <https://www.outskirts.arts.uwa.edu.au/volumes/volume-14/raddeker>

⁸ Reflections on the Way to the Gallows: Rebel Women in Prewar Japan ชื่อหนังสือน่าจะได้แรงบันดาลใจมาจากบันทึกความทรงจำในคุกก่อนที่จะถูกประหารของ คันโนะ ซูกาโนะ ผู้นิยมอนาธิปไตยชาวญี่ปุ่น <https://theanarchistlibrary.org/library/kanno-sugako-reflections-on-the-way-to-the-gallows>

⁹ นักประวัติศาสตร์ชาวอเมริกันเชื้อสายญี่ปุ่น

¹⁰ อาจารย์ รัฐศาสตร์ ชาว ญี่ปุ่น สอน อยู่ที่ มหาวิทยาลัย ศิลปะ และ การ ออกแบบ โท โฮ คุ <https://ja.wikipedia.org/wiki/%E6%94%BF%E6%B2%BB%E5%AD%A6%E8%80%85>

¹¹ *Nani Ga Watashi Wo Ko Saseta Ka Gokuchu Shuki* <https://www.cdjapan.co.jp/product/NEOBK-2178797>

¹² *Treacherous Women of Imperial* <https://www.routledge.com/Treacherous-Women-of-Imperial-Japan-Patriarchal-Fictions-Patricidal-Fantasies/BowenRaddeker/p/book/9781138986138>

¹³ Friedrich Wilhelm Nietzsche นักปรัชญาชาวเยอรมัน ที่เชื่อว่าศีลธรรมเป็นเพียงสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เจ้าของวลี “พระเจ้าตายแล้ว” (Gott ist tot)

บันทึกการสอบปากคำวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 1925 <strong> <strong>เรียนจำอิจิกายะ

สำหรับกรณีที่จำเลยถูกตั้งข้อหาตามมาตรา 73³¹ และฝ่าฝืนพระราชบัญญัติควบคุมวัตถุระเบิด ได้มีการสอบปากคำแล้วที่เรียนจำอิจิกายะเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 1925 โดยผู้พิพากษาทาเดมัตสึ ไคเซย์แห่งศาลอุทธรณ์โตเกียว ซึ่งมีหน้าที่ไต่สวนเบื้องต้นภายใต้พิเศษของศาลฎีกา และเลขานุการโอคูยามะ กุนจิ

Q: เธอชื่ออะไร

A: คานะโกะ ฟุมิโกะ

Q: อายุหละ

A: ตามปีเกิดฉันอายุ 24 ปี แม้ว่าฉันจะรู้สึกเหมือนตัวเองอายุ 22 มากกว่า แต่ก็ช่างเถอะ ไม่ว่าฉันจะอายุเท่าไรมันก็ไม่เกี่ยวอะไรกับการใช้ชีวิตประจำวันของฉัน

Q: วรรณะ

A: สมมติเทพผู้เป็นสามัญชน³²

Q: เธอทำงานอะไร

A: งานของฉันคือการทำลายสภาพสังคมที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

Q: ที่อยู่ปัจจุบัน

A: เรียนจำโตเกียว

Q: ที่อยู่อาศัยถาวรหละ

A: จังหวัดยามานาชิ เขตอิกาทิ-ยามานาชิ หมู่บ้านสุวะ 1236 โซมากุจิ

Q: ที่เกิด

A: เมืองโยโกฮาม่า

Q: เธอมีบรรดาศักดิ์ เครื่องราชฯ ตำแหน่งทางทหาร ประวัติการรับราชการ บำเหน็จบ้านญาติ หรือตำแหน่งอะไรไหม

A: คุณไม่สามารถเอาสิ่งนั้นยื่นให้ฉันได้หรอก และต่อให้ทำได้ฉันก็ไม่เอาอยู่ดี

Q: คุณเคยโดนตัดสินลงโทษข้อหาอะไรไหม?

A: ฉันจะได้โดนเร็ว ๆ นี้ใช่ไหมหละ

Q: เธอได้อ่านเอกสารเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงเขตศาลอย่างเป็นทางการของเธอกับจำเลยคนอื่น ๆ แล้วหรือยัง?

A: อ่านแล้ว

Q: ข้อเท็จจริงที่ถูกบันทึกเอาไว้มีอะไรคาดเคลื่อนไหม

A: ไม่มี

Q: ในประเด็นดังกล่าว เธอมีความเห็นอะไรเกี่ยวกับอัยการสูงสุดที่ดำเนินคดีเธอและพักยอลแบบนี้ และต้องการยื่นศาลฎีกาหรือไม่

³¹

³²

ห้าปีก่อนหน้านั้นและมีผลต่อมุมมองของฟุมิโกะ ความเชี่ยวชาญของเฮเลน โบเวน แรตเดเกอร์กับประวัติของอนาธิปไตย แนวคิดของชเตอร์เนอร์และนีทเชอ¹⁴ทำให้การอ่านเป็นไปอย่างไหลลื่น โดยเฉพาะเมื่ออ่านไปพร้อมกับบทกวีของฟุมิโกะซึ่งผู้เขียนได้ทิ้งเอาไว้ท้ายบทความนี้

บันทึกการสอบปากคำวันที่ 22 พฤศจิกายน ค.ศ. 1923

Q: ทำไมเธอจึงยอมรับแนวคิดนีอิลิซึม

A: เพราะสภาพครอบครัวของฉันและการกดขี่ในสังคมที่ฉันได้พบเจอ

Q: ครอบครัวของเธอเป็นยังไง

A: ฉันไม่มีครอบครัวหรอก... พ่อแม่ของฉันทิ้งฉันไปและแยกฉันออกจากพี่น้องคนอื่น ๆ ฉันไม่เคยได้ใช้ชีวิตกับครอบครัว แม้แต่วันเกิดก็ไม่โดนบันทึกเอาไว้ด้วยซ้ำ ดังนั้นฉันจึงถูกกดขี่โดยสังคม หลังจากมาโตเกียว ฉันได้มีโอกาสอ่านงานเขียนของซากากิ โทชิโกะ¹⁵และหนังสือพิมพ์สังคมนิยมอื่น ๆ เมื่อพ่อกับแม่ได้รู้เรื่องนี้ พวกเขาถึงกังวลว่าฉันจะกลายเป็นพวกสังคมนิยม ฉันได้รู้จักกับพักยอลเมื่อประมาณปี ค.ศ.1922 ผู้ซึ่งเป็นชาวเกาหลีที่ไม่มีชื่อเสียงและยากจน ฉันตัดสินใจอยู่กับเขาและบอกพ่อแม่เรื่องนี้ พฤษภาคมปีเดียวกันที่พ่อของฉันได้เขียนจดหมายมาว่าตระกูลของเราได้สืบเชื้อสายมาจากฟูจิระระ โนะฟูชะชะกิที่มีชีวิตอยู่เมื่อหลายร้อยชั่วอายุคนมาแล้ว¹⁶ และฉันได้ดูถูกสายเลือดของชาวเอกิอันสูงส่งนี้โดยการไปอาศัยอยู่กับชาวเกาหลีชั้นต่ำ¹⁷ เขาได้ปฏิเสธฉันและต่อจากนั้นฉันก็จะไม่คิดว่าเขาเป็นพ่อของฉันอีกต่อไปตามที่เขابอก ดังนั้นฉันจึงถูกตัดขาดโดยพ่อของฉันผู้ที่ทอดทิ้งฉันไปแต่แรก แม่ของฉันก็ทิ้งฉันไปเหมือนกัน... เธอเคยตั้งใจจะขายฉันให้กับช่องด้วยซ้ำ... พ่อแม่ของฉันไม่เคยให้ความรักกับฉันเลย กลับกันพวกเขาเอาแต่แสวงหาผลประโยชน์จากฉัน สิ่งเหล่านี้ต่างก็เป็นความรักที่เห็นแก่ตัวอย่างแท้จริง มันคือรูปแบบหนึ่งของความโลภ ดังนั้นตัวฉันที่เป็นผลผลิตมาจากความโลภจึงไม่เข้าใจความหมายของสิ่งที่ถูกเรียกว่าความกตัญญู คำว่าคุณธรรมนั้นมีต้นกำเนิดมาจากความสัมพันธ์ระหว่างผู้แข็งแกร่งและผู้อ่อนแอ มันถูกบิดเบือนอยู่เสมอเพื่อผลประโยชน์ของผู้ที่แข็งแกร่ง นั่นคือผู้แข็งแกร่งยืนกรานที่จะรักษาอิสรภาพในการกระทำของพวกเขา ในขณะที่เรียกร้องให้ผู้อ่อนแอยอมจำนน จากมุมมองของผู้ที่อ่อนแอแล้ว ศีลธรรมไม่ต่างอะไรกับการให้ยอมจำนน

¹⁴ หนึ่งในผู้ก่อตั้งพรรคคอมมิวนิสต์ญี่ปุ่น https://en.wikipedia.org/wiki/Sakai_Toshihiko

¹⁵ Fujiwara no Fusasaki เสนาบดี ญี่ปุ่น ที่มีชีวิตอยู่ใน ค.ศ. 681 – 25 พฤษภาคม 737 https://en.wikipedia.org/wiki/Fujiwara_no_Fusasaki

¹⁶ พ่อของฟุมิโกะชื่อว่าซาเอกิ ฟุมิคาชิ สืบเชื้อสายมาจากตระกูลซามูไร หลังจากการปฏิรูปเมจิซึ่งทำให้ญี่ปุ่นกลายมาเป็นรัฐชาติสมัยใหม่ที่รวมศูนย์ ชนชั้นซามูไรก็ได้ถูกลบบทบาทลง

¹⁷ เวอร์ชัน ภาษา อังกฤษ ใช้ คำ ว่า salvation ทั้ง คู่ <https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%A3%E0%B8%AD%E0%B8%94>

ต่อผู้แข็งแกร่ง สิ่งเหล่านี้ต่างก็เกิดขึ้นในทุกยุคทุกสมัยและทุกสังคม จุดมุ่งหมายของเหล่าผู้
มีคือความรักหลักสี่ธรรมพวกนี้ไว้ให้นานที่สุด ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และลูกต่างก็
ดำเนินไปตามหลักนี้เช่นกัน แต่ถูกเคลือบเอาไว้ด้วยคำว่า ‘กตัญญู’ ที่ฟังดูรื่นหูก็เท่านั้น

Q: เอรูจักกับพวกสังคมนิยม และในที่สุดก็กลายเป็นนิอิลิซึมได้อย่างไร

A: ฉันได้พบกับพวกปัญญาชนสามกลุ่มขณะที่กำลังเร่ขายหนังสือพิมพ์ กลุ่มแรกคือ
ชาวพุทธผู้รื้องานนิพนธ์ กลุ่มที่สองคือหมอสอนศาสนาคริสต์ที่เอาแต่พูดถึงพระเจ้าและดี
กถอลงของพวกเขา¹⁸ กลุ่มที่สามคือพวกสังคมนิยมไว้ผมยาวเพื่อยซึ่งเอาแต่กรีดร้องอย่างสิ้น
หวัง ฉันเข้าไปหาพวกคริสเตียนก่อน

[จากนั้นเธอก็เล่าถึงประสบการณ์ของเธอกับไซโค ผู้ซึ่งในวันทักความทรงจำของเธอ
เรียกเขาว่าไอโด เธอได้อธิบายว่าเธอรูสึกหมดศรัทธาในศาสนาคริสต์หลังจากที่เขาบอกว่าเขา
ต้องยุติมิตรภาพกับเธอเพราะเขาตกหลุมรักเธอ]

มันย้อนแย้งจังเลยนะที่ชาวคริสต์ผู้เทศนาถึงความรักตรงมถนบกกลับล้มเหลวในการ
เป็นผู้มอบความรักที่บริสุทธิ์เสียเอง พวกคริสเตียนเอาแต่ติดหล่มอยู่ในแนวคิดของพระเจ้า
ที่พวกเขาสร้างขึ้นมาเอง มันเป็น ความซื่อสัตย์จงรักภักดีอัน ซ้ำซากตบตาที่ทาสมอบให้
กับเจ้านายของพวกเขา คุณธรรมและความงดงามของมนุษย์คนหนึ่งเกิดขึ้นได้จากการได้
ใช้ชีวิตโดยปราศสิ่งใดมาคอยควบคุมบงการ ฉันได้ตัดสินใจว่าฉันไม่สามารถที่จะศรัทธาใน
ศาสนาคริสต์ที่เทศนาถึงหลักธรรมคำสอนที่ขัดต่ออุดมคติของฉันได้ ด้วยเหตุนี้ฉันจึงเลิก
เป็นคริสเตียน...

[หลังจากนั้นเธอก็ได้รู้จักกับนักสังคมนิยมที่ชื่อว่า ไฮริ คิโยโตะ แต่เธอก็รู้สึกเลิกล้ม
เขาในไม่นานหลังจากนั้น เธออ้างว่าเขาเป็นพวกคนคนหน้าชื่อใจคดที่ปกปิดความสัมพันธ์
กับคนรักที่เป็นเกอิชาเนื่องจากกลัวว่ามันจะขัดขวางโอกาสในอาชีพการงาน นอกจากนี้ยัง
ให้ลูกจ้างที่โรงพิมพ์ของเขาทำงานแทนเขาในขณะที่เขาก็เพลิดเพลินไปกับเวลาว่าง]

ฉันยังได้รู้จักกับ คูสิมิ พุซาโกะ นักสังคมนิยมอีกคนหนึ่ง ซึ่งการใช้ชีวิตของหล่อนนั้น
ก็ไม่ต่างจาก ไฮริเท่าไร หล่อนสนใจแต่ความต้องการของหล่อนเองโดยละเลยลูก ๆ ของ
หล่อน หล่อนมักหาข้ออ้างที่จะไปเที่ยวกับพวกผู้ชายหนุ่ม ๆ และอยู่นอกบ้านตลอดทั้งวัน
ฉันเคยได้ยินหล่อนพูดเองเลยว่าทั้งหมดที่หล่อนต้องทำก็แค่ขึ้นไปกล่าวสุนทรพจน์บนเวที
ว่า “สังคมในปัจจุบันต้องถูกทำลาย” เพื่อให้ตำรวจเข้ามายุ่ง และวันต่อมาหนังสือพิมพ์ก็จะ
รายงานข่าวว่าหล่อนเป็นพวกหัวรุนแรงตำรวจจึงหยุดไม่ให้หล่อนปราศรัย ฉันเบื่อหน่าย
จริง ๆ กับความปรารถนาของพวกนักสังคมนิยมทั้งหลายที่ต้องการให้มีชื่อตัวเองอยู่บนหน้า
หนังสือพิมพ์ ในตอนนั้นหล่อนไม่มีแม่แต่เงินจะซื้ออาหารด้วยจึงนำเสื้อผ้าของฉันไปจำนำ
โดยที่ไม่ได้ขออนุญาตฉันก่อน และไม่คิดจะไปไถ่คืน จนเลยกำหนดเวลา ฉันไม่ได้บ่นถึง
การที่เสื้อผ้าของฉันหายไปแม่หล่อน จะรู้ดีว่าฉันต้องการมันอย่างยิ่งเพราะฤดูหนาวมาถึง

เพื่อเตือนใจทุก ๆ คนว่าการเพิกเฉยให้สิ่งเหล่านี้ดำเนินต่อไปโดยไม่ที่จะโต้แย้งไม่ต่างอะไร
กับการยินยอมที่จะกลายเป็นทาสของอภิสิทธิ์ชนทั้งหลาย เพื่อแสดงให้เห็นว่าศีลธรรมอันดี
งามของลัทธิขงจื้อที่ราษฎรญี่ปุ่นทั้งหลายในปัจจุบันนี้ยังคงนับถือเป็นหลักดำเนินชีวิตคือศีล
ธรรมของข้าที่สั่งสอนให้ยอมโดนคนอื่นปกครอง ซึ่งนั่นก็เป็นเรื่องลวงโลกทั้งนั้นแหละนะ
แล้วก็เพื่อแสดงให้เห็นกับตาเลยว่ามนุษย์นั้นแหละคือผู้สร้างโลกนี้ขึ้นมา ทุกคนต่าง
ก็เป็นเจ้าชีวิตของตัวเองไม่ใช่ใครอื่นใด

ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม ฉันคิดว่าหลังจากที่ช่วงระเบิดนั้นไปแล้ว ชีวิตของฉันบนโลกนี้ก็คงจะ
จบสิ้นไปในไม่ช้า ส่วนว่าทำไมถึงตั้งใจจะมุ่งเป้าไปที่ผู้ชาย ฉันก็ฟังบอกคุณไปนี่แหละ เพื่อ
ที่จะประกาศออกไปยังโลกภายนอกเป็นแค่คำอธิบายสำหรับราษฎรทั้งหลายเท่านั้น เอาเข้า
จริงแผนนี้มันก็แค่สิ่งที่ทำให้เกิดความหวังอันเลื่อนรางของฉันเอง จริง ๆ ก็คือเป็นฉันนั่น
แหละเองที่ป่าวประกาศความคิดของฉันไปสู่ทุกคนที่มุ่งเป้าไปยังตัวฉัน พูด ๆ ง่ายก็จะเป็น
ความคิดที่ยึดตัวเองเป็นหลักก็คือเป้าหมายของแผนนี้นั่นแหละ

เกี่ยวกับความคิดที่ยึดตัวเองเป็นเป้าหมาย แนวคิดแบบนี้อิลิซึมสำหรับฉันที่ฉันได้พูด
ถึงเรื่องนี้ไปแล้ว เพื่อทำตามแผนการของตัวเองไปจนถึงบทสรุปของมัน เป้าหมายเชิงลบ
คือการทำลายชีวิตของตัวเอง และเป็นหมายสูงสุดในแง่บวกซึ่งเป็นหัวใจของแผนก็คือการ
ทำลายล้างทั้งหมดบนโลกนี้

นี่เหตุผลว่าทำไมฉันถึงต้องการที่จะลอบสังหารผู้ชาย

Q: สุขภาพของเธอเป็นอย่างไรบ้าง?

A: สุขภาพของฉันหรือ? ก็ดีอยู่แล้วนะ

Q: เธอได้เริ่มปรับปรุงตัวเองรึยัง

A: ถ้าหมายถึงการกลับตัวกลับใจ ฉันไม่ได้ทำอะไรเลยจริง ๆ แน่แน่นอนว่าคุณสามารถ
พูดได้ว่าความคิด การกระทำและแผนการของฉันนั้นแย่มากเพราะทำให้คนอื่นเดือดร้อน แต่ใน
ขณะเดียวกันฉันเองก็ได้รับประโยชน์จากมัน

แน่นอนว่าการทำอะไรตามใจตัวเองไม่ใช่เรื่องผิดอะไรอยู่แล้ว มันเป็นเรื่องผิดของ
มนุษย์ เป็นเงื่อนไขในการดำรงชีวิตของทุกคน ถ้าหากว่าการทำอะไรตามใจของคนคนนั้นไม่
ดี ความผิดก็ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงที่ว่ามนุษย์คนนั้นยังมีชีวิตอยู่ สำหรับฉัน สิ่งทีก่อประโยชน์
ก็ดี สิ่งที่เป็นโทษก็ไม่ดี

แต่ฉันไม่ได้ทำตามแผนนี้เพราะฉันคิดว่ามันดี ฉันแค่ทำไปเพราะอยากทำ ต่อให้คนอื่น
จะบอกว่ามันเลวยังไงฉันก็ไม่สน หรือหากใครบอกว่ามันดีเลิศเพียงใด ถ้าฉันไม่อยากทำ
ฉันก็จะไม่ทำมัน

ฉันจะทำสิ่งต่าง ๆ ต่อไปเพราะว่าฉันอยากทำ ฉันไม่รู้อนาคตหรอก ว่าเรื่องพวกนั้น
จะเป็นยังไง แต่สิ่งที่แน่นอนคือตราบดีก็ตามที่ฉันยังคงมีชีวิต ฉันก็จะวิ่งไล่ตามความ
ปรารถนาของฉันจากสิ่งหนึ่งไปยังอีกสิ่ง

¹⁸ universal love – ความรักที่ไร้ซึ่งขอบเขต มักเป็นแนวคิดทางศาสนา

โศกนาฏกรรมเมื่อปีก่อน ที่ซึ่งคนมากมายกำลัง โดนไฟลอบตาย ในขณะที่จักรพรรดิได้รับคุ้มครองอย่าง VVIP แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนเลยแหละว่าเขาก็เป็นแค่ก้อนเนื้อโง่ ๆ และในขณะที่เดียวกันก็ดูแคลนเหล่าผู้คนที่ยังชีพอยู่ด้วย

ระบบการศึกษาพยายามสอนและปลูกฝังมนุษย์ทุกคนบนโลกให้จงรักภักดีต่อสิ่งที่เรียกว่า “ชาติ” และปมเพาะเมล็ดพันธุ์ของลัทธิชาตินิยมลงไปในตัวพวกเขา การกระทำต่าง ๆ ที่มีรากฐานมาจากความสามารถที่เท่าเทียมกันในฐานะของมนุษย์คนหนึ่งได้ถูกแบ่งออกเป็นถูกและผิดภายใต้มาตรฐานเดียวกันไม่ว่ามันจะสนับสนุนผู้มีหรือไม่ มาตรฐานเหล่านั้นก็คือกฎระเบียบและศีลธรรมที่มนุษย์สร้างขึ้นเอง

ตำรวจผู้ซึ่งมีหน้าที่ในการปกป้องกฎหมายที่ทำให้คนรวยอยู่แล้วรวยขึ้นไปอีกและยอมจำนนต่อผู้มี หน้าที่ระบอบปืนใส่ใครก็ตามที่คิดว่าจะทำร้ายของพวกเขาคือ ผู้พิพากษาอันทรงเกียรติที่ตัดสินการกระทำของมนุษย์คนหนึ่งด้วยอะไรก็ตามที่โดนเขียนไว้ในสมุดกฎหมายเล่มเดียว ปฏิเสธมนุษยธรรมแม้ว่าเขาเองนั้น ก็เป็น มนุษย์คนหนึ่งเช่นกัน และปกป้องผลประโยชน์ของผู้มี

เช่นเดียวกับในยุคทองของศาสนาทั้งหลาย เพื่อที่จะปกป้องความศักดิ์สิทธิ์ของศาสนา พวกเขาก็เลยห้ามการวิจัยค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์เพราะกลัวว่ามันจะไปสั่นคลอนการมีตัวตนอยู่ของพระเจ้าและชนบทรณนิยมประเพณีที่สั่งสมกันมาอย่างยาวนาน อย่างเช่นเรื่องสมมติเทพนั้นแหละ ว่าเป็นเรื่องไม่เที่ยงแท้ ก็เลยต้องใช้กำลังเพื่อปิดปากคนเห็นต่างเพราะกลัวที่จะถูกเปิดโปง

โลกเราโดนครอบงำและเหยียบย่ำโดยปีศาจที่ถูกเรียกว่า เพราะวามมนุษย์ทุกคนผู้ซึ่งควรจะได้ใช้ชีวิตของตนอย่างอิสระเสรีจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อรับใช้คนมีเท่านั้น

ตัวแทนของปีศาจผู้มีที่เหยียบย่ำชีวิตของมนุษย์ทุกคนบนโลกที่ควรจะเสมอภาคกันก็คือ จักรพรรดิและมกุฎราชกุมาร นี่คือนิยามที่ว่าทำไมฉันจึงต้องการลอบสังหารเจ้าชาย

และในฐานะสัญลักษณ์ของที่เหยียบย่ำความเสมอภาคของมนุษย์ทุกคน ก้อนเนื้อที่เหมือนก้อนดินก้อนหนึ่งที่ถูกเรียกว่าจักรพรรดิและมกุฎราชกุมาร กำลังหลอกลวงราษฎรทั้งหลายว่าพวกเขาคือสมมติเทพที่ละเมิดมิได้เพื่อออกชื่อชูตริตพวกเขา และฉันทำให้ฉันอยาก จะแสดงให้ทุกคนได้เห็นว่าการจักรพรรดิและมกุฎราชกุมารที่ละเมิดมิได้นั้นก็ไม่ได้ต่างอะไรเลยกับก้อนเนื้อโง่ ๆ ก็แค่หุ่นเชิดที่โดนพวกอภิสิทธิ์ชนไม่กี่คนใช้เป็นเครื่องมือเพื่อความมั่งคั่งของตน แสดงให้เห็นว่าแนวคิดโบราณเรื่องสมมติเทพไม่ใช่อะไรอื่นนอกจากเรื่องปรัมปรา เพื่อแสดงให้เห็นถึงความว่างเปล่าของชาติญี่ปุ่นที่ได้ชื่อว่าเป็นดินแดนของเทพเจ้าไม่มีอะไรมากไปกว่าลพปากเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของชนชั้นอภิสิทธิ์ด้วยอุดมการณ์เสียสละเพื่อชาติที่ถูกเรียกว่า ‘ความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสน์ กษัตริย์’ ที่ได้รับการยกย่องและโฆษณาชวนเชื่ออย่างแพร่หลายว่าเป็นสโลแกนประจำชาติ ความหมายของมันไม่มีอะไรมากไปกว่าพระราชประสงค์อันโหดเหี้ยมที่ส่งคนไปตายเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง ฉันมุ่งเป้าไปที่เจ้าชาย

แล้ว แล้วหล่อนก็ไม่คิดจะรับผิดชอบด้วย นั่นทำให้ฉันยิ่งเกลียดที่ทัศนคติของหล่อน พวกสังคมนิยมที่ไม่คิดถึงความต้องการของคนอื่นและคิดแต่จะหาเลี้ยงตัวเอง

ฉันเคยวาดฝันเอาไว้ว่านักสังคมนิยมคือคนที่ไม่สนใจชนบทรณนิยมและศีลธรรมไร้สาระของสังคมพวกนี้ ฉันเคยมองว่าพวกเขาเกือบทุกคนคือนักสู้ผู้กล้าที่ไม่สนใจชื่อเสียง เกียรติยศ และตำแหน่งใด ๆ ฉันเคยคิดว่าพวกเขาเหล่านั้นก็คือนักสู้ผู้กล้าที่ต่อสู้เพื่อเปลี่ยนแปลงสังคมในปัจจุบันและสร้างโลกใบใหม่ที่ดีกว่าเดิม ทว่าสุดท้ายแล้ว แม้จะกล่าวอ้างว่าพวกเขาได้วิพากษ์วิจารณ์ความสองมาตรฐานของสังคมเราอย่างไร พวกเขาก็ยังคงติดอยู่ในหล่มเดิม ๆ ไม่ต่างอะไรกับบรรดานายทหารที่ประดับเหรียญตราบนหน้าอกอย่างภาคภูมิใจ นักสังคมนิยมพวกนี้ก็ต้องการให้มื่อชื่อของตนอยู่ในบัญชีหนึ่งหม้าของตำรวจเพื่อชื่อเสียง เมื่อฉันได้ตระหนักถึงความเป็นจริงนี้ ฉันก็หันหลังให้กับคนเหล่านั้น

ฉันยังคงกังวลกับขบวนการที่จมอยู่กับความทุกข์ยากอย่างสิ้นเชิง กรรมกรที่ยังคงทำงานต่อไปอย่างหลังขดหลังแข็งและถูกงานกลืนกิน แม้ว่าโชครวนที่พันชนาการคนเหล่านั้นไว้จะถูกไขออก ก็เป็นไปได้ว่าพวกเขาจะยังกลับไปหาผู้มีทางการเมืองและเศรษฐกิจอีกพร้อมกับวิงวอนให้คนเหล่านั้นจงจำพวกเขาเอาไว้อีกครั้ง บางทีพวกเขาอาจจะมีความสุขกว่านี้ ถ้าหากปล่อยให้พวกเขายังคงปิดหูปิดตาและเพิกเฉยต่อไป นั่นทำให้ฉันรู้สึกขยะแขยงกับอุดมการณ์การเมืองทั้งปวง และตั้งแต่ฤดูใบไม้ผลิปี ค.ศ. 1922 ความคิดแบบนิอิลิซึมก็ได้ตรารตรึงเข้าไปในหัวใจของฉันจวบจนทุกวันนี้

ความหมายของนิอิลิซึมสำหรับฉันแล้ว... พุดง่าย ๆ ว่ามันก็คือรากฐานของความคิดของฉัน เป้าหมายของการกระทำของฉันคือการทำลายล้างชีวิตทั้งปวง ฉันรู้สึกแค้นเคืองผู้มีทั้งหลายมาโดยตลอด ฉันเกลียดชังพ่อแม่ของฉันที่ทำร้ายฉัน โดยอ้างว่าฉันคือความรัก ฉันเกลียดครูและสังคมที่กดขี่ฉันในนามของความรักที่เป็นสากล¹⁹

เมื่อมองไปยังโลกแห่งความเป็นจริงแล้ว สิ่งมีชีวิตทั้งหลายต่างก็ดิ้นรนเพื่อเอาตัวรอด แม้จะต้องฆ่ากันเองก็ตาม ทำให้ฉันสรุปได้ว่าหากมีกฎเกณฑ์ใด ๆ ที่เป็นนิรันดรจริง นั่นก็คือผู้ที่อ่อนแอตกเป็นเหยื่ออันโอชะของผู้ที่แข็งแกร่งกว่าเสมอ การเอาชีวิตรอดในโลกแห่งความเป็นจริงได้เข้ามาตีแสกหน้าฉันว่าผู้แข็งแกร่งเป็นผู้ชนะ ส่วนคนอ่อนแอก็แพ้ไป นั่นทำให้ฉันไม่แม้แต่จะสามารถจินตนาการถึงสังคมในอุดมคติที่ปราศจากและการบีบบังคับตราบใดก็ตามที่ยังคงมีสิ่งมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ ความสัมพันธ์เชิงที่มีรากฐานมาจากหลักการนี้ (ผู้ที่แข็งแกร่งทำร้ายคนที่อ่อนแอ) ก็ยังคงมีอยู่ต่อไป และนั่นก็เพราะว่าประสบการณ์ในอดีตของฉันต่างก็เป็นเรื่องราวของการถูกกดขี่จากคนมีทั้งหลาย ทำให้ฉันตัดสินใจที่จะปฏิเสธทั้งหมด กบฏต่อพวกมัน ไม่เพียงแต่เดิมพันด้วยชีวิตของตัวเองเท่านั้นแต่ยังรวมถึงมนุษยชาติทั้งปวงด้วย

¹⁹ เรือน จำ สำหรับ ผู้ มี ปัญหา ทาง จิตเวช ใน ญี่ปุ่น <https://ja.wikipedia.org/wiki/%E5%85%AB%E7%8E%8B%E5%AD%90%E5%8C%BB%E7%99%82%E5%88%91%E5%8B%99%E6%89%8>

นี่คือเหตุผลว่าทำไมฉันจึงได้วางแผนที่จะขวางระเบิดและยอมรับความตายที่คงตามมาในไม่ช้า ฉันไม่สนหรอก ว่าการกระทำของฉันนั้นจะก่อให้เกิดการปฏิวัติขึ้นมาหรือไม่ เพราะฉันได้ตอบสนองความปรารถนาของตัวเองแล้ว ฉันไม่พร้อมที่จะมีส่วนร่วมในการสร้างสังคมใหม่บนรากฐานของรูปแบบอื่นอีก

Q: เธอคิดยังไงกับรัฐญี่ปุ่นและสภาพสังคม

A: ฉันแบ่งโครงสร้างรัฐและสังคมญี่ปุ่นออกเป็นสามชนชั้น

ชนชั้นแรกคือพวกเชื้อพระวงศ์

ชนชั้นที่สองคือรัฐบาล รัฐมนตรีและพวกผู้มีทางการเมือง

ชนชั้นที่สามคือราษฎรทั้งหลาย

สำหรับฉันแล้วคนกลุ่มแรกหรือก็คือพวกราชวงศ์เป็นเหยื่อที่น่าสมเพชซึ่งมีชีวิตที่ไม่ต่างอะไรกับนักโทษในเรือนจำที่มีมาตรการรักษาความปลอดภัยอย่างเข้มงวด เป็นหุ่นเชิดที่ถูกชักใยโดยคนกลุ่มที่สองซึ่งเป็นคนมีที่แท้จริงผู้ซึ่งคอยหลอกหลวงเหล่าราษฎรกลุ่มที่สามก็ตามที่ฉันเคยพูดไปแล้วว่าเป็นพวกที่เพิกเฉยต่อสังคม คนกลุ่มที่สองในฐานะผู้มีทางการเมือง พวกเขาก็คือผู้ที่กดขี่ชนชั้นล่างเช่นเดียวกับฉัน ด้วยเหตุนี้ฉันจึงไม่มีความรู้สึกอะไรอื่นนอกจากความเกลียดชังต่อคนเหล่านี้ เมื่อคะเนถึงความเป็นจริง ในขณะที่คนกลุ่มที่สองคือผู้กุมทางพุดินัย คนกลุ่มแรกก็คือผู้ถือทางนิตินัยนั่นเอง ดังนั้นทั้งสองชนชั้นจึงร่วมมือกัน เพราะเหตุนี้ฉันจึงคิดกบฏต่อคนกลุ่มแรกก่อนแล้วค่อยจัดการคนกลุ่มที่สองในเวลาต่อมา ฉันยังคิดจะขวางระเบิดใส่ทั้งสองฝ่ายด้วย ฉันพักยอลคุยกันเรื่องนี้อยู่

ฉันยังเขียนไดอารี่ขณะถูกคุมขังด้วย เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน ฉันได้เขียนไว้ว่า *'สิทธิของประชาชนกำลังถูกผู้มีโยนทิ้งไปอย่างง่ายดายราวกับเป็นลูกบอล ในที่สุดเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลก็ได้จับฉันเข้าคุก แต่ปล่อยให้ฉันให้คำแนะนำดี ๆ สองสามอย่างกับคุณเออะ ถ้าคุณไม่ยอมให้เกิดเหตุการณ์แบบนี้อีกคุณคงต้องฆ่าฉันแล้วแหละ คุณอาจจะขังฉันเอาไว้ในคุกก็ได้ แต่ถ้าโดนปล่อยตัวเมื่อไหร่ ฉันก็คงจะยังทำเหมือนเดิม ฉันจะทำลายล้างร่างกายของฉันเองและช่วยคุณให้พ้นจากปัญหาพวกนี้ คุณจะทำตัวฉันไปไหนก็ได้ ไปที่กียอดินเลยถ้าคุณอยาก หรือว่าจะไปที่คุกฮาชิโอะจิ²⁰ สุดท้ายแล้วทุกคนก็ต้องตายอยู่ดี ดังนั้นแล้วถ้าคุณได้ทำในสิ่งที่ต้องการ คุณก็จะพิสูจน์ได้เองว่าฉันใช้ชีวิตอย่างซื่อสัตย์ต่อหัวใจตัวเอง และฉันมีความสุขกับสิ่งนั้น'* คุณคาดหวังให้ฉันประนีประนอมกับพวกคุณ และกลับไปใช้ชีวิตตามขนบธรรมเนียมของสังคมนั้นหรือ? ถ้าฉันก้มหัวกับคุณในตอนนั้น ฉันก็คงต้องก้มหัวให้คนอื่นอย่างคุณต่อไปเมื่อออกไปข้างนอกอีก คุณไม่จำเป็นต้องสั่งสอนฉันเรื่องนั้นหรอก ฉันฉลาดพอที่จะเข้าใจว่าอะไรเป็นอะไร ฉันเตรียมใจมาพร้อมแล้วกับสิ่งที่คุณจะทำกับฉัน ดังนั้นจงทำตามที่คุณต้องการ อย่ลั้งเลออีกเลย อันที่

²⁰ เครื่องราชกกุธภัณฑ์ 3 อย่างของจักรพรรดิญี่ปุ่น ประกอบด้วยพระแสงดาบคุซานางิ กระงายตะ โนะ คางามิ และอัญมณีษากานิ โนะ มางาตามะ เครื่องราชกกุธภัณฑ์ทั้งสามเป็นเครื่องหมายของคุณธรรมหลักสามประการ ได้แก่ ความกล้าหาญ ปัญญา และความเมตตา กรุณา ตามตำนานเล่าว่าสิ่งเหล่านี้ถูกนำมาขังโลกด้วยฝีมือของเทพเจ้าที่เป็นต้นตระกูลของราชวงศ์ญี่ปุ่น

ตั้งแต่แรกเริ่ม สิ่งต่าง ๆ อย่างประเทศ สังคม พลเมือง และผู้ปกครองต่างก็เป็นสิ่งที่ถูกอุปโลกนขึ้นมาทั้งนั้น อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ความชอบธรรมและความศักดิ์สิทธิ์แก่ชนชั้นปกครอง แนวคิดเรื่องสมมุติเทพจึงถูกสร้างขึ้นมา ใครก็ตามที่เกิดมาในแผ่นดินญี่ปุ่นก็จะถูกปลูกฝังแนวคิดนี้ตั้งแต่เด็กประถม ยกตัวอย่างเช่น 'จักรพรรดิเป็นผู้สืบเชื้อสายมาจากพระเจ้า' 'พระเจ้าได้มอบสิทธิในการปกครองนี้ให้กับองค์จักรพรรดิ' หรือ 'จักรพรรดิเป็นผู้ที่ปกครองประเทศให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ' ด้วยเหตุนี้กฎหมายต่าง ๆ ก็เลยเป็นเจตจำนงของเทพไปด้วย อย่างตำนานกระจก ดาบและเพชรที่พระเจ้าประทานมานี้แหละ เรื่องลวงโลกทั้งนั้น เหล่าราษฎรก็ถูกหลอกหลวงให้เชื่อในตำนานไร้สาระพวกนี้ ก็คือว่ารัฐบาลและจักรพรรดิเป็นสมมุติเทพอันแต่ต้องมีได้ แต่ถ้าจักรพรรดิเป็นสมมุติเทพหรือว่าสืบเชื้อสายมาจากพระเจ้าจริง ๆ ถ้าหากว่าราษฎรทั้งหลายถูกคุมครองจากเหล่าเทพจริง ๆ ละก็ จะไม่มีทหารของพระราชคนใดที่ตายในสนามรบ ไม่มีเครื่องบินรบลำโหนที่โดนยิงตกลงมาจากฟ้าฟ้า แล้วก็คงไม่มีราษฎรผู้จงรักและภักดีคนใดที่ต้องมาตายในบ้านเกิดเมืองนอนตัวเองจากกรณีพิบัติภัยเมื่อปีก่อนหรือ

ทว่าสิ่งที่เหลือเชื่อแบบนั้นก็กลับกลายเป็นข้อเท็จจริงที่มีอาจจะแปรเปลี่ยน แนวคิดเรื่องสมมุติเทพที่ไม่มื่ออะไรมากไปกว่าเรื่องลวงโลกที่ได้รับพิสูจน์กันมาหนักแน่นแล้วว่าเป็นแค่ตำนานปรัมปรา ไม่สำคัญหรอก ว่าจักรพรรดิคนที่เป็น สมมุติเทพและปฏิบัติตามเจตจำนงของพระเจ้าจริง ๆ นั้นจะมีอยู่จริงหรือไม่ ไม่ใช่ว่าราษฎรผู้อดอยากซึ่งอยู่ภายใต้การปกครองของพระองค์กำลังจะสำคัญความตายในเมืองถ่านหินหรือไม่ก็ถูกเครื่องจักรในโรงงานทับเอาร่างกายเหลวไหลลอกอยู่หรือ เมื่อเป็นเช่นนั้น ก็ยิ่งชัดเจนมิใช่หรือว่าจักรพรรดินั้นก็เป็นแค่ก้อนเนื้อที่ถูกทำให้ศักดิ์สิทธิ์ขึ้นมาเฉย ๆ และทุกคนก็ควรจะทำเทียมกับเขานั้นแหละ เขาก็เหมือนกับคุณนั่นแหละ เจ้าหน้าที่ที่สอบปากคำ ตอนประณมนั้นก็เคยเรียนมาว่าเราโชคดีแค่ไหนที่ได้เกิดมาในแผ่นดินที่มีพระจักรพรรดิที่สืบเชื้อสายมาว่าพัน ๆ ปี ดังนั้นโตไปเราจึงต้องช่วยพัฒนาชาติบ้านเมืองให้เจริญรุ่งเรืองสืบไป ฉันไม่รู้หรอก ว่าสายเลือดของพระจักรพรรดิสามารถสืบเชื้อสายไปได้กว่าพันปีจริงไหม แต่ถ้ามันเป็นเรื่องจริง การถูกปกครองโดยตระกูลตระกูลเดียวเป็นเรื่องนาคาภูมิใจจริง ๆ หรือ? ฉันเคยได้ยินเกี่ยวกับจักรพรรดิสักคน นี้แหละที่จมน้ำตายแล้วก็กลายเป็นอาหารปลา ชื่อว่าจักรพรรดิอัน โดกุหรืออะไรนี้แหละ³⁰ เขาขึ้นมาเป็นจักรพรรดิเมื่ออายุสองขวบเองนี้ การแต่งตั้งคนที่ไม่มีความสามารถอะไรในการปกครองประเทศไม่ใช่การดูถูกเกียรติของผู้ปกครองหรืออกหรือ อย่างไรก็ตามการปล่อยให้ตระกูล ๆ เดียวมีปกครองประเทศมากกว่าพัน ๆ ปีแม้จะเพียงแค่นั้นก็น่าถือว่าเป็นความน่าอับอายอย่างใหญ่หลวงของผู้ที่เกิดบนแผ่นดินญี่ปุ่นแล้ว และเป็นข้อพิสูจน์ให้เห็นถึงความเพิกเฉยของคนญี่ปุ่นได้ดีทีเดียว

³⁰ ล้อแนวคิดเรื่องสมมุติเทพ

แต่สำหรับนียมะ หลังจากที่เธอเริ่มรักกับคิมจุงฮัน เราารู้สึกว่าเธอไม่เหมาะกับงานอะไร แบบนี้เลยล้มเลิกแผนที่จะให้สหายคนอื่นทำ

Q: การลอบปลงพระชนม์มงกุฎราชกุมารฮีโรฮิโตะ เป็น เพียง เป้าหมายเดียวของคุณหรือเปล่า

A: สุดท้ายเราคงจะดีใจมากถ้าลอบสังหารเจ้าชายได้สำเร็จ แต่ถ้าเป็นไปได้จริง ๆ เราก็อยากส่งเขาไปพร้อมกับนายกรัฐมนตรีและคนมีการเมืองจริง ๆ คนอื่น แต่เรากลับชักช้าเกินไปทั้งที่ได้ระเบิดมาอยู่ในมือแล้ว มันคงเง่ามากเลยถ้าโดนเจ้าหน้าที่จับได้เหมือนกับที่ฉันมานั่งอยู่ตรงนี้ เราคิดว่าถ้าไม่มีโอกาสจริง ๆ ก็คงจะวางระเบิดในการเฉลิมฉลองวันแรงงานสากลหรือไม่ก็ตอนเปิดประชุมสภา

Q: แรงจูงใจหลักของพยอกเองก็เหมือนกับคุณใช่ไหม

A: ใช่

Q: ทำไมเธอจึงต้องการปลงมงกุฎราชกุมารเช่นนี้

A: ฉันคิดมานานแล้วว่ามนุษย์ทั้งหมดมีความเท่าเทียมกัน ทุกคนที่เกิดเป็นมนุษย์ล้วนเท่าเทียมกันทั้งสิ้น ไม่ว่าจะโง่หรือฉลาด แข็งแรงหรืออ่อนแอ ในฐานะที่ฉันเกิดเป็นมนุษย์คนหนึ่งบนโลก ฉันเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนเท่าเทียมกัน และในฐานะมนุษย์แล้ว พวกเขาก็ต้องได้รับสิทธิที่มนุษย์พึงมีในฐานะมนุษย์อย่างสมบูรณ์และเท่าเทียมเช่นกัน

พูดง่าย ๆ คือความสามารถและพลังกำลังที่มนุษย์จะทำอะไรได้ก็มีพื้นฐานมาจากว่าเขาเป็นมนุษย์คนหนึ่ง ดังนั้นแล้ว ฉันก็เลยคิดว่าการกระทำทั้งหมดที่ซึ่งมีรากฐานมาจากธรรมชาติและดำเนินมาด้วยฝีมือมนุษย์บนโลก ก็สมควรที่จะได้รับการยอมรับว่าเป็นการกระทำที่เท่าเทียมกัน ในฐานะที่มนุษย์สามารถฟังกระหา แต่ถึงกระนั้น ความสามารถของมนุษย์คนหนึ่งต่างก็ถูกปิดกั้นและควบคุมโดยกฎระเบียบที่มนุษย์นั้นเป็นคนสร้างมันขึ้นมาเอง มนุษย์ที่ควรจะทำเท่าเทียมกันโดยกำเนิดกลับถูกสภาพสังคมทำให้ไม่เท่าเทียมกัน ฉันรังเกียจความอยุติธรรมเหล่านี้ เมื่อสองสามปีมานี้ฉันก็เริ่มคิดถึงเหล่ามนุษย์ผู้หนึ่งที่ถูกรเรียกว่าขุนนางและชนชั้นสูงที่ถูกปฏิบัติราวกับว่าเป็นสิ่งแปลกประหลาดต่างจากสามัญชนราวกับฟ้าและดิน ทว่าในความเป็นจริงแล้ว ภาพถ่ายของพวกเขาที่เห็นกันในหนังสือพิมพ์ก็เห็น ๆ อยู่ว่าไม่ต่างอะไรกับคนทั่วไปอย่างเรา ๆ เลยแม้แต่น้อย มีสองตา หนึ่งปาก สองขา ใจเดียว สองมือ ใจทำงาน โดยที่ก็ไม่ได้ขาดอะไร

เอาเข้าจริง ฉันก็ไม่คิดหรอก ว่าคนพิการที่มีของแบบนี้ไม่ครบจะเป็นส่วนหนึ่งของชนชั้นที่ว้ามา (แปลตรงตัว ผู้แปลไม่เห็นด้วยกับสิ่งนี้)

สรุปง่าย ๆ คือเวลาที่เราพูดถึงชนชั้น สูงหรือเชื้อพระวงศ์ เราก็จะรู้สึกแบบว่าเหมือนเรากำลังพูดถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์บางอย่างที่จะไปจบบ้างไม่ได้ นี่เป็นความรู้สึกที่ฝังแน่นอยู่ในใจของคนจำนวนมาก กล่าวกลับกันคือรัฐญี่ปุ่นและชนชั้นน่าวได้ทำให้สิ่งเหล่านี้กลายเป็นสถาบันที่แตะต้องไม่ได้เลย

จริงฉันก็อยากออกไปข้างนอกอยู่นะ ฉันรู้ว่าสิ่งที่ต้องทำก็คือการพูดว่า ‘ฉันเปลี่ยนใจแล้ว’ แต่ฉันไม่สามารถหยศต่อตัวฉันในปัจจุบันนี้เพื่อให้มีชีวิตรอดในอนาคตข้างหน้าได้

เจ้าหน้าที่รัฐทั้งหลาย ฉันขอประกาศก้องอีกครั้งว่า ‘แทนที่จะยอมก้มกราบผู้มี ฉันยอมตายอย่างซื่อสัตย์ต่อตนเองดีกว่า ถ้ามันทำให้พวกคุณไม่พอใจ พวกคุณก็สามารถลากฉันไปได้ทุกที่นั่นแหละถ้าต้องการ ฉันไม่กลัวต่อสิ่งที่พวกคุณจะทำกับฉัน’ นี่ก็คือสิ่งที่ฉันคิดไม่ว่าจะเป็นในอดีตหรือในปัจจุบันนี้

Q: เธอคิดแบบนี้มาตั้งแต่ก่อนเจอกับพยอกหรือเปล่า

A: แน่แน่นอน หลังจากได้พบกับพยอก เราเริ่มคุยกันและพบว่าพวกเรานั้นมีความเห็นที่คล้ายคลึงกัน ดังนั้นแล้วเพื่อที่จะทำงานร่วมกันก็เลยมาอยู่ด้วยกัน

[ในระหว่างการสอบสวน เธอได้เปิดเผยมุมมองของเธอต่อระบอบจักรพรรดิอย่างตรงไปตรงมา]

ฉันเชื่อว่าจักรพรรดิเป็นตัวไร้ประโยชน์ตั้งแต่ก่อนจะมาเจอกับพยอกแล้ว ที่ฉันกับพยอกมาทำงานร่วมกันก็เพราะเราเห็นด้วยในสิ่งเหล่านี้เหมือนกัน เรากลายมาเป็นสหายกันก็เพราะต้องการที่จะโค่นล้มระบอบจักรพรรดิ โดยธรรมชาติแล้ว มนุษย์ทุกคนมีความเท่าเทียมกัน ทว่ามนุษย์ชาติผู้มีความเสมอภาคกันแต่โดยกำเนิดกลับถูกทำให้ไม่เสมอภาคโดยการมีอยู่ของระบอบจักรพรรดิ จักรพรรดิควรจะมีอำนาจและสูงส่ง แต่เมื่อได้เห็นรูปถ่ายของพวกเขาแล้ว เขาก็เป็นคนธรรมดาๆ คนหนึ่งอย่างพวกเราเอง มีสองตา หนึ่งปาก มีขา ใจเดียว และมีมือ ใจทำงาน เพียงแต่ว่าเขาไม่ได้ทำงานและเดินด้วยมือและขาของตัวเอง นี่ก็คือความต่างเพียงอย่างเดียว และสาเหตุที่ฉันปฏิเสธความจำเป็นของระบอบจักรพรรดิเพราะฉันเชื่อมั่นว่าทุกคนนั้นเท่าเทียมกัน

เราถูกสอนมาว่าจักรพรรดินั้นสืบเชื้อสายมาจากพระเจ้า พระเจ้าคือผู้มอบสิทธิในการปกครองให้กับเขา แต่ฉันเชื่อว่าเรื่องเล่าเกี่ยวกับเครื่องราชกกุธภัณฑ์อันศักดิ์สิทธิ์ทั้งสามก็แต่ตำนานปรัมปราเท่านั้นเอง²¹ ถ้าจักรพรรดิคือพระเจ้าจริง ๆ ทหารผู้จงรักภักดีเหล่านั้นก็จงไม่ตายหรือจริใจใหม่ ทำไมราษฎรหลายหมื่นคนของพระองค์จึงต้องมาล้มตายเพราะเกิดแผ่นดินไหวขึ้นทั้งที่พระองค์เองก็เป็นลูกหลานของพระเจ้ากันหละ เรามีคนที่ควรจะเป็นสมมติเทพ ผู้ที่เปี่ยมล้นด้วยฤทธิ์เดชและมีพระปรีชาสามารถ จักรพรรดิผู้ซึ่งควรรู้ถึงพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า แต่ลูก ๆ ของพระองค์เองกลับคร่ำครวญเพราะความหิวโหย สุดคว้นในเหมืองถ่านหินจนขาดใจตาย และถูกเครื่องจักรในโรงงานทับจนร่างเหลวแหลก ทำไมถึงเป็นแบบนี้กันหละ นั่นก็เพราะแท้จริงแล้วจักรพรรดิก็เป็นแค่มนุษย์คนหนึ่งเท่านั้นเอง เราต้องการที่จะแสดงให้ทุกคนเห็นว่าจักรพรรดิเองก็เป็นเพียงมนุษย์ปุถุชนเช่นเดียวกับเรา

²¹ อ่าน เติม เติม ได้ที่ บทความ ทำไม เรา ต้อง หมอบ คลาน ต่อ กษัตริย์ ทากรก โดย ใจ ลิ่ง ภา กรณี <https://turnleftthai.wordpress.com/2019/11/03/%E0%B8%97%E0%B8%B3%E0%B9%84%E0%B8%A1%E0%B9%80%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%9>

ทุกคน ดังนั้นพวกเราจึงวางแผนที่จะช่วงระเบิดใส่เขา เพื่อที่เขาจะได้ตายเช่นเดียวกับคนธรรมดาคนหนึ่ง

เราถูกสอนมาว่าสัญลักษณ์ของชาติก็คือสายเลือดของจักรพรรดิที่สืบทอดกันมาหลายรุ่นต่อรุ่น แม้ว่าสายสืบสายโลหิตเหล่านั้นจะก้าวตามก็ตาม และถึงมันสืบเชื้อสายไปได้เป็นพัน ๆ ปีจริงนั้นก็ไม่มีมีความหมายอะไร ไม่ใช่สิ่งที่น่าภาคภูมิใจแต่เป็นเรื่องน่าละอายเสียด้วยซ้ำที่คนญี่ปุ่นเพิกเฉยและปล่อยให้ทหารโง่ ๆ คนหนึ่งปกครองพวกเขาในฐานะจักรพรรดิ²²

ภายใต้ระบบจักรพรรดิ การศึกษา กฎหมาย และหลักศีลธรรมต่างก็ถูกประดิษฐ์ขึ้นเพื่อปกป้องของผู้เป็นจักรพรรดิอยู่แล้ว ความคิดที่ว่าจักรพรรดิเป็นสมมุติเทพที่เปี่ยมล้นด้วยไปด้วยฤทธิ์เดชและปรีชาสามารถก็เป็นเพียงแค่อจินตนาการ ผู้คนถูกจูงจมูกให้เชื่อว่าพระจักรพรรดิและมกุฎราชกุมารเป็นตัวแทนของอันศักดิ์สิทธิ์ที่ผู้ใดจะละเมิดมิได้ทั้งที่พวกเขาเองก็เป็นเพียงแค่มนุษย์ที่ไร้สมรรถนะหนึ่ง แนวคิดเรื่องความจงรักภักดีต่อองค์จักรพรรดิและความรักชาติมันก็เป็นแค่ลมปากของชนชั้นอภิสิทธิ์ที่ต้องการเติมเต็มความโลภของพวกเขาเท่านั้นเอง

บันทึกการสอบปากคำวันที่ 14 พฤษภาคม ค.ศ. 1925

Q: จากการสอบปากคำครั้งล่าสุด ความคิดที่จะขอให้คิมฮัน²³ จัดหาวัตถุระเบิดให้สำหรับใช้ในงานอภิเษกสมรสของมกุฎราชกุมารเกิดขึ้นจากการพูดคุยกับพักยอลใช่หรือไม่

A: ถูกต้อง

Q: การที่พวกคุณขอให้คิมฮันจัดหาวัตถุระเบิดให้ขึ้นเป็นการเตรียมการสำหรับพระราชพิธีเสกสมรสของมกุฎราชกุมารี่เปลว²⁴

A: ฉันรู้ว่าจะมีการจัดงานแต่งงานให้มกุฎราชกุมารเร็ว ๆ นี้ ซึ่งเป็นช่วงที่พักยอลไปทักของของ²⁵เพื่อติดต่อกับคิมฮัน

ฉันจำได้ว่าตอนนั้นยังไม่มีวันแต่งของเจ้าชายชัดเจน แต่ก็ฉันคิดว่าขบวนแห่คงจัดขึ้นในเร็ว ๆ นี้ ฉันคิดว่าเพราะแบบนี้พักยอลถึงไปที่ทักยอลของเพื่อเตรียมระเบิดให้เขา

Q: เธอได้คุยกับพักยอลเรื่องพระราชพิธีเสกสมรสของมกุฎราชกุมารหลังจากที่เขากลับมาจากทักยอลของหรือเปลว

²² เจ้าชายอิโรอิโตะได้อภิเษกสมรสกับเจ้าหญิงนางาโกะแห่งคินู ลุกที่ลูกน้องของพระองค์เอง เมื่อวันที่ 26 มกราคม ค.ศ. 1924 ซึ่งภายหลังราชบัณฑิตยสถานได้ขึ้นเป็นจักรพรรดินิโคจุ

²³ ชื่อเก่าของกรุงโซล เมืองหลวงของเกาหลีใต้ระหว่างการปกครองของญี่ปุ่น

²⁴ คิม ซาง อัก เป็น นักเคลื่อนไหว เพื่อเอกราช ของ เกาหลี เขา ได้ ปา ระเบิด ใส่ สถานี ตำรวจ เมื่อ เดือน มกราคม ค.ศ. 1923 และ ถูก วิจารณ์ ใน อี ก ไม้ ก็ วัน ถัด มา [https://en.wikipedia.org/wiki/Kim_Sang-ok_\(independence_activist\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Kim_Sang-ok_(independence_activist))

²⁵ คิม จุงอิน (金仲因) เป็นหนึ่งในสมาชิกขององค์กรเคลื่อนไหวเพื่อเอกราชเกาหลีที่คานาโกะ ฟูมิโกะและพักยอลสังกัดอยู่ <https://ko.wikipedia.org/wiki/%EB%B6%88%EB%A0%B9%EC%82%AC>

A: ฉันคุยกับพักยอลเสมอ ๆ ถึงการวางแผนที่จะวางระเบิดเจ้าชายในพิธีสมรส ไม่ว่าจะเป็นก่อนหรือหลังที่เขาไปทักยอลของ หลังจากนั้นฉันก็จำไม่แน่นอนเท่าไร แต่ไม่ว่าอย่างไร ฉันคิดว่าการวางระเบิดในพิธีสมรสน่าจะเป็นวิธีที่ได้ผลดีที่สุด ฉันคิดว่าพักยอลอาจจะบอกคิมฮันให้หาระเบิดให้ทันตอนที่เขาไปทักยอลของ

Q: หลังจากที่ถูกปล่อยจากทักยอลของ พักยอลได้บอกคุณเกี่ยวกับแผนวางระเบิดที่พระราชพิธีเสกสมรสของมกุฎราชกุมารหรือเปลว

A: ฉันไม่ได้ยินเขาพูดถึงเรื่องนั้นเลย สิ่งเดียวที่เขาบอกฉันหลังจากกลับจากทักยอลของคือคิมฮันจะใช้ระเบิดร่วมกับเราด้วย

Q: ถ้าเป็นเช่นนั้น นับตั้งแต่ที่พักยอลกลับมาที่ทักยอลของในปี ค.ศ. 1922 พวกคุณได้คุยกันใหม่ว่าคิมฮันอาจจะไม่สามารถจัดหาระเบิดให้คุณได้ทันเพราะเหตุการณ์คิมฮัน²⁶ ในเมื่อพวกคุณได้ระเบิดจากเขามาในปลายปีเดียวกันนี้เอง

A: ถึงฉันจะคุยกับพักยอลหลายครั้งเกี่ยวกับการวางระเบิดพิธีสมรส แต่ฉันจำเรื่องนั้นไม่ได้เลย

Q: แล้วเรื่องที่คุณคุยกับคิม จุงฮันล่ะ²⁷

A: ฉันจำได้ชัดเจนว่าตอนนั้นมีเรื่องที่ผมกับพักยอลคุยกันเกี่ยวกับการวางระเบิดพิธีสมรส

Q: เธอจะวางระเบิดใคร

A: ท้ายสุดแล้ว เราจะมีความสุขมากถ้าลอบสังหารเจ้าชายได้สำเร็จ คงดีถ้าได้สังหารจักรพรรดิไปด้วยกัน แต่มันก็ยากแล้วเขาก็ป่วยอยู่แล้ว²⁸ทำไปก็คงไม่สะเทือนเท่าไรเลยไม่น่าคุ้ม²⁹ ดังนั้นเราก็เลยมุ่งเป้าไปที่เจ้าชายแทน

Q: พอได้ระเบิดมาแล้วใครจะเป็นคนช่วงมัน

A: แน่แน่นอนว่าฉันกับพักยอลก็คิดจะทำเหมือนกัน แต่ฉันก็เลยขอให้สหายนอื่น ๆ อย่างนิยามะ ชเว กยู-จง และยามาโมโตะ ศัตสึกิทำด้วย

สิ่งที่ฉันคิดไว้ในใจคือ นิยามะกับยามาโมโตะมีปัญหาสุขภาพเกี่ยวกับหน้าอกมาสักพักแล้ว และพร้อมที่จะตาย เขวเป็นคนประเภทที่พอมีอะไรจุดติดเข้าหามือแล้วก็พุ่งไปเลย พักยอลกับฉัน ให้ทั้งสามแยกกันแล้ววางระเบิดที่สถานที่สำคัญต่างๆ อย่างรัฐสภา ห้างสรรพสินค้า สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พระราชวังหลวงโตเกียว

²⁶ อิโรอิโตะเป็นเจ้าชายผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์เมื่อปี ค.ศ. 1921 -1926 แทนจักรพรรดิไทโชผู้เป็นพ่อ

²⁷ สิ่งที่คุณโกะ ฟูมิโกะและพักยอลวางแผนจะทำคือ Propaganda of the deed เป็นการดำเนินการโดยตรงhttps://en.wikipedia.org/wiki/Propaganda_of_the_deed

²⁸ จักรพรรดินินโตกุ (ญี่ปุ่น: 天徳天皇; โรมันจิ: Antoku-tenno (22 ธันวาคม ค.ศ. 1178 – 25 เมษายน ค.ศ. 1185) มีพระนามเดิมว่า โทโกอิโตะ ได้รับการแต่งตั้งเป็นจักรพรรดิเมื่ออายุไม่ถึงสองขวบ ช่วงปลายรัชกาลเกิดสงครามขึ้นและเขาก็เสียชีวิตจากการจมน้ำเมื่ออายุแปดขวบ [https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%88%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%A3%E0%B8%9E%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%A3](https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%88%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%A3%E0%B8%9E%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%A3)

²⁹ ข้อหากบฏต่อชาติในประเทศเกาหลีของญี่ปุ่น